

Gustafsson, G. W.
Näkijä

L a u l u

Tampereen Pyuwillatehtaan

hirveästä palosta

Sykskuun 3 päivänä w. 1881.

G. W. G-n.

*Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto*

Hinta: 10 penniä.

Tampereen
Käyntikirjasto
3561 ASK
Tampereella,

Emil Hagelbergin ja Lumpp. Kirjapainos, 1881.

120 -

(Pausletaan kuin: „Tuolla pohjan lahden rannalla“ j. n. e.)

1 w.

Tuoll' seisoo tehdas komea
Tampereen kosken rannalla,
Josta nyt fielen laulaapi
Kaunoisen kansan tiedoksi.

2 w.

Toi tehdas jalo kaunoinen
Turvana monen tuhanneen,
Suuret ja pienet siellä saa
Puutteenka työllä poistella.

3 w.

Kun torvi työhön kutsunpi,
Satoja sinne rientääpi;
Ilolla tyttymäisenä
Tulevat kotiin työstänsä.

4 w.

Näin ajat, wuodet iloiten
Kuluvat työssä riemuiten,
Waan murhe väliin mustana
Äkisti eteen samoaa.

5 w.

Taas wiikon työnsä lopettaa
Iloiten wäki tehtaassa,
Ei ajatella tietänyt
Kun kotia ol' rientänyt.

6 w.

Lauantai pääwän illalla
 Kaupungis' hunto kansalla:
 "Walkea wallallansa, woi!"
 Jo häitään myös kelloit foi.

7 w.

Pumpulitehtaan muurissa,
 Sen onkarakennuksessa,
 Ol' tuli tuima sytytystä
 Sisässä seinään levinnyt.

8 w.

Sinne myt rientää katsoamaan
 Siurta ja pieniä sekahau,
 Tuhamet kyllä näki sen
 Mutt' apu oli myöhäinen.

9 w.

Wäki ja vesijä vastusti,
 Voimansa tuli pomisti,
 Patsaan pilviin lohoisi,
 Saulu ja liekki leimisti.

10 w.

Niehusi myrskyn tavalla,
 Munitaman tunnin ajalla:
 Murskaksi maahan mirteli,
 Sen lesski-osan sorteli.

11 w.

Masinat fallit läjähän,
 Myös sortui katot sisähän,
 Mustana muurit muistuttaa
 Wiel' tulen voimaa ankaraa.

12 w.

Se olsi kahden kertainen
 Mi s̄yman sai niin pitaisen,
 Walkean emen polttamit
 Kahdesti sen jo sortamit.

13 w.

Kynneleet silmissi katseli lähes kaua
 Moni, min paloi poroksi no
 Se paikka, missä ansaita
 Ol' saanut elatukseensa.

14 w.

Missenien tansaa iloisissaan
 Sai työtä tehdä akteraan,
 Siinä nyt tuuli humisee
 Muurien kolkoin ylitse.

15 w.

Nyt niinkuin murhepuussa,
 Kiviramioin luvussa,
 Se omphi päältä katseillaan asti
 Mi emen lauris komea.

16 w.

Tämäkin meille muistuttaa
 Viimeistä suurta pauhinaa,
 Kosk' kerran kalkki lopun saa,
 Äkisti toiseks' muutetaan.

*Arvo H. Nurmen
Tampere > Kirjasto*